

φου, αλλά γίνεται επίσης δήλον ὅτι εἰς ἅπασαν ἐποχὴν οἱ στοχασμοὶ τῶν λογίων Ἑλλήνων ἔτεινον εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας ὀλοκλήρου τοῦ γένους ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων. Ἴδε τὸν Ἀριθ. 104.

ΣΚΟΥΦΟΣ ἢ ΣΚΟΥΦΙΣ (Γεώργιος). Κρῆς ἐκ Κυθωνίων. Ἐκκα δὲ τούτου εἰκάζω ὅτι ἐκατάγστο ἀπὸ τὸν προσηθέντα Φραγκίσκον Σκούφον. Ἦτο Λόγιος ἀνὴρ τῆς III' ἑκατονταετηρίδος. Ἴδε τὸν Ἀριθμὸν 278.

ΣΟΦΙΑΝΟΣ (Μιχαήλ). Βυζάντιος κατὰ τὴν μαρτυρίαν Ζαχαρίου Ἱερέως Σκορδυλίου, ὅστις τὸν ὀνομάζει *σοφώτατον καὶ λογιώτατον ἕνεκα τῆς ὑπ' αὐτοῦ συντεθείσης ἐπιγραφῆς εἰς στίχους, ἐν εἰδεί ἐπιγράμματος εἰς τὴν ἀφιέρωσιν τοῦ ἐν Βενετία ναοῦ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.* (Ἴδε τὴν ΣΗΜΕΙΩΣΙΝ τοῦ Ἀριθμοῦ 16 τοῦ παρόντος Καταλόγου). Ἐὰν τὸ σύγγραμμα τούτου τοῦ Σκορδυλίου ἐγνώριζεν ὁ Ἱστοριογράφος τῆς Χίου Βλασῆς βεβαίως δὲν ἤθελεν ἐκφρασθῆ οὕτω. α ΜΙΧΑΗΛ ΣΟΦΙΑΝΟΣ. *Οὔτε περὶ τοῦ ὀνόματος εἴμεθα βέβαιοι οὔτε περὶ τῆς πατρίδος (α).* » Ὁ δὲ Ὅδιος (β) τὸν θεωρεῖ Κερκυραῖον καὶ υἱὸν τοῦ ἐν Ῥώμῃ καὶ Βενετία Ἑλληνοδιδασκάλου Νικολάου. Ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ἐπωνυ-

μίαν *Σοφίανος*, ἐχρημάτισαν καὶ ἕτεροι πεπαιδευμένοι ἄνδρες. Περὶ δὲ τῆς πατρίδος τοῦ Μιχαήλ Σοφιανοῦ τούτου, διακεκριμένου ποιητοῦ, ζῶντος περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΣΤ' ἑκατονταετηρίδος, σαφῶς ἐξηγήθη ὁ φιλογενῆς καὶ πολυμαθὴς συντάκτης τοῦ Ἑλληνομνήμονος ἐν σελ. 263, γράφων τὰ ἐφεξῆς. « Τὰ χειρόγραφα ταῦτα (ἃ εὐρίσκονται ἐν τῇ Ἀμβροσιανῇ Βιβλιοθήκῃ) ἀνήκον κατ' ἀρχὰς εἰς τὸν Χίον τὴν πατρίδα καὶ Βυζάντιον τὴν καταγωγὴν Μιχαήλ τὸν Σοφιανόν, ἐπίσημον ἐν τοῖς λόγοις, περὶ οὗ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι θέλομεν διαλάβει πλατύτερον καὶ ἀκριβέστερον τῶν μέχρι τούδε ἱστορισάντων τὰ κατ' αὐτὸν. Τοσοῦτον μόνον εἰδικοποιούμεν ὅτι ὁ Βηρότιος (*Historia graecae Linguae*) ἐκλαμβάνει τὸν Νικόλαον ὡς τὸν αὐτὸν καὶ τὸν Μιχαήλ, καὶ τὸ χείριστον διατείνεται νὰ διορθώσῃ τὸν Γερβέλιον, τὸν Γεσνέρον, τὸν Σίμλερον, καὶ τὸν Κόινιγγα (*Koenings*), ὡς πρὸς τὸ εἶδος δῆθεν ἀποδώσαντας εἰς τὸν Νικόλαον πονήματα, τὰ ὅποια ὄφελον νὰ ἐπιγράψωσιν εἰς τὸν Μιχαήλ. Ἀλλὰ καὶ τοῦ Ὀδίου ἡ εἰκασία, τὴν ὁποίαν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ὁ Σχοίλλιος (*Hist. de la Lit. Grec.*) ἐπανελάβεν, ὅτι τοῦ Νικολάου υἱὸς δυνατόν νὰ ἦτο ὁ Μιχαήλ, εἶναι ἐπίσης ἐσφαλμένοι, διότι κοινὸν μὲν εἶχον ἀμφοτέροι τὸ ἔθνος, διάφο-

(α) Ἴδε Χιακὰ, Τομ. Β'. σελ. 86.

(β) Hodius, de Graecis illustribus. σελ. 311.